

הגהות מהרץ' (קהלת ז) טוב אשר חאהו בזה ועם מזה אל תנח ייך תאנא בכמה דרגין אתקרי בר נש. א) ע' חנה דבר אליו רכה פיז אדם לשן אהוה בון בן אדם כלומר אהוה עס אליהם עשה את האדם. ולא כתיב גבר אנוש היה עם שם הוה משלהט איש. אמר ר' יהודה אי הכי והוא כתיב (ויקרא א) אדם כי יקריב מכם קרבן ליה' (ולא מפער אדם: ב כי אז גבר אנוש איש) מאן בעי למקרוב קרבנה. מאן דאייה חטאה וכתיב אדם אמר ר' יצחק היה זען בזען וקנסות ת"ח קיומה דעתמא דעתלאין וחתאין הוּא קרבנה. נייחא דקב"ה. ומאן אחחו למקרוב כתיב אדם כי ידבר קמיה האי נייחא הוּי אומר האי אדם דיקירה מכלא. אל' אי הכי הא כתיב אדם כי כבפסח ואו נקרא איש היה בעור בשרו וגוי והיה בעור בשרו לנגע צרעת אמר ליה להאי בעי קביה לדכאה ובזמן הגדלות נקרא אדם: יתיר מכלא דמן דאייה בדרוג עלאה דכלתו לא ליתיב הין. ובגיןך כתיב באדם שיש ה' מדרגות באדם אמר. בן אדם. איש. ואנו, והחשוב והובא אל הכהן. ובא לא כתיב אלא והובא ב). דכל מאן דחמי ליה אחחיב ביה גנאי. אנוש, שבמעלות הוא אדם וכוכי, לא קרובוי קמי כהנה דדיוקנא קדישא לא ליתיב הבי. וכתיב איש או אשה כי היה המשם צורת אדם דזוקא סכחה בדורם בהרות וגוי ולא כתיב בהו והובא. והכוונה בשור ונשר ואדי אמר ליה והוא כתיב (במודבר יב) והאיש משה. (שמות לב) כי זה משה האיש אמר עלי על היות להם הבט' לא אקיי אדם. אמר ליה פשות דאקרי עבד למלאה דכתיב (במודבר יב) לא כן עבדי כען שור ונשר ואדייה משה (יהושע א) משה עבר. ואוף הכי אكري לגבי אדם דלעילא. אמר ליה אי הכי ולעלום הם דזוקא צורת' והוא כתיב (שמות טו) יי' איש מלחה ולא כתיב אדם (א) אל (מחלים כה) סוד יי' שחטמא אדם נמקרה לראיון. אל' אי הכי אני בגיןיו (ס"א יתיב) אתיבו בכלא ובatter דא לא זיכינא. אדים:

אל' זיל לר' אבא דאנא אוליפנה מניה על מנת דלא גולאה. אול לגבי דר' אבא אשכחיה דהוה דריש ואמר אימתי אתקרי שלימוטא דלעילא (נייא דכולא) כד יתיב קביה בקורסיא. ועוד דלא יתיב בקורסיא לא אשכחיה שלימוטא דכתיב (יחזקאל א) נצוצי אורות א ניל' ולהבי נקרא ועל דמות הכסא דמות כمرאה אדם עליו מלמעלה משמע דכתיב אדם דהוא כלל לא ניא לגבי איה זיל רזייל ושלימוטה דכלא. אמר ר' יהודא בדין רחמנא דאשכחית לך בהאי. אל' אי הכי שנראה בית כחדור וכו' לא אשכחיה שלימוטה דכלא ובגינויך אكري איש. אבל יאות שאלת. ת"ח התם מבלחט המתוחדרים לא אשכחיה שלימוטה דכלא ובגינויך אكري איש. אבל הכא שלימוטה דכלא וככלא דכלא בגיןך אكري אדם. קاري עליה (מחלים קיט) טוב לי תירח פיך מאלפי זהב וכסקף.תו אמר ליה כתיב (שמ לו) אדם וכמהה ולא כתיב איש ובמהה. אמר ליה ולא. אור להגמלבים ר' יוסי והכתיב (שמות יא) למאיש זעד בהמה. אבל מה דכתיב אדם ובמהה כמה דכתיב זרכא הוא זרכיס א (ה) מן הארון אשר בלבעון עד האובב אשר יוצא בקיד אורחיה זרכא הוא מיט' ג' ושם סיב' ו' זרכיס עלה מכלחו ונמיין מכלחו. אוף הכא עלה מכלא אדם וגיטין מכלא בהמה. הבל בגין אדם כוב בני אל' והא כתיב (בראשית ב) ואדם אין לעבוד את האדמה. אל' ת"ח דכל' מה דר' כלחו אתעכבו עד דיתוי ההוא דאكري אדם. הה' (טב) וכל' שיח השדה טרם יהיה. בארך וגוי טרם עד לא. כתרגומו. משומ דדיוקנא עלה לא אחחוי ובגיןך לא (טב) ביד פיג' ג', לך נ שא קליה ב. ואדם אין כלמר כלחו אתעכבו בגינהה דהאי דיווקנא עד דאתחוי ובגיןך לא אחחוי (ניא אתרבי) איי דיווקנא אלא בדיווקנא דאתחוי ליה ה' (טב) וויצר ה' אליהם את האדם בשם מלא מה דאויקמן ז) דאייה שלימוטה דכלא וככלא דכלא. חזש (ציו ב) רמות תלת תאנא בששי נברא אדם בשעה שנשלם הכסא ונקרא כסא דכתיב (מלכים א י) שיש אדים.

[ז' בב עמוד ט' ה' יב] מעילות לכסא. ולפיכך נברא *האדם בששי שהוא ראו לישב על הכסא ומתאנא כיון דנברא אדם אתתקן כלל וכל מה דלעילא ותחא וככל אתכליל באדם. תניא איר יוסי כתיב (יחזקאל א) ורמות פניהם פני ארים כללא דכלא גובלן כלילן בראוי דיווקנא ז) אמר ר' יהודה והא כתיב (טב) ופנוי אריה אל הימין לארבעתם ופנוי שור מהשمال